

Pátek jako každéj jinej. Ve vesnické hospodě právě začíná šichta. Hospodskej v dřezu nálevního pultu demonstrativně ráchá sklo, na stole svítí čisté ubrusy a z kuchyně se nese voňavá zpráva, že gulášek od včerejška je uleželej tak akorát. Chlapi usedají na svá místa a první obláčky cigaretového dýmu začínají vznášet ke stropu výčepu. Televize má ztemnělou obrazovku. Řekli byste úplná idyla.

Kolem tříadvacáté hodiny je všechno úplně jinak. Hospodskej v kuchyni dojídá třetí vrchovatý talíř božského guláše a nadává na vesničany, že jsou škrti. Ubrusy na stolech připomínají hadry na zem. Vizír a Tix jsou, podle nestranných pozorovatelů, bez nároku na jejich stav do toho původního vrátit. Chlapů ubývá, zato opic přibývá. Silně potácející je navádí televizní maják k zapáchajícím záchodkům, ať už se jim chce nebo nechce.

Od výčepního pultu s malým pivem a velkým rumem si už popáté razí cestu malý muž šlachovité postavy s mosaznou hvězdou připnutou na levé straně hrudi. Je to Grizli, jinak šerif T.O. Líné kůže. Míří ke stolu, za kterým sedí opuštěný starosta. O tom se nedá zrovna říci, že je ve formě. Zmačkané sako, pocintaná vázanka a před ním nedopité pivo a plný popelník vajglů. Přesný popis prvního muže vesnice, na kterém se podepsaly právě blížící se obecní volby. Ale ani Grizlimu není do zpěvu. Také ho čekají volby, i když v jeho případě jenom osadní. Minulej vandr mu osadníci dali nuž na krk. Pokud pro osadu neudělá něco geniálního, tak o mosaznou hvězdu přijde. Takto zamyšlený zakopává o starostovu nohu. A ten, jako kdyby měl v noze vypínač ožívá, přeměřuje si ho kalným zrakem a pohotově notuje: "Osado, osado?!"

Grizlimu je jasné, že právě nastala doba, kdy je třeba kout železo, i když k tomu schází kladivo.

"Starosto, odmítli jsme ti někdy pomoci? Když se loni opravovala hospoda nebo stavěla pálenice. Naše osada do toho šla jako jeden muž," pálí slovní municí přímo doprostřed starostova čela. Starosta nereaguje a tak Glizli před něj staví velký rum a vyčítavě pokračuje:

"Co je to pro vás pět kilometrů, pět ubohejch kiláčků!"

Starosta se drží oběma rukama za hlavu a mobilizuje poslední zbytky sil.

Nuž na krku

Napsal uživatel Mirek Novák - Kazatel
Pátek, 24 Říjen 2003 01:00

"Sakra, medvěde, loni jsme vám na osadu zavedli plyn. A ty na mě letos vystartuješ s tou kabe?, kabe?, sakra, kabelovkou! To bys nakonec mohl chtít u osady zastávku autobusu!"

Grizliho kamenná tvář najednou dostává výraz feťáka, kterej se konečně dostal k fetu a chystá si šlehnout.

"Jéžíš, starosto?, a to by šlo zařídit?"

Povídka se umístila na 3. místě v próze oldpsavců v soutěži Trapsavec 2003